

Stanovisko SOCR ČR ke zrušení karenční doby

SOCR ČR požaduje zachování karenční doby

Svaz obchodu a cestovního ruchu ČR i nadále zastává názor, že **by nemělo dojít ke zrušení karenční doby**. Zavedení karenční doby byl určitý systémový krok, který dlouhodobě omezil zneužívání systému nemocenských dávek a snížil nemocnost zaměstnanců. Z veškerých dosud zpracovaných materiálů k této problematice vyplývá, že **by zrušení karenční doby znamenalo zvýšení nemocnosti**, které by zapříčinilo **snížení odvodů na sociální a zdravotní pojištění** – tedy došlo by **k poklesu příjmu do státní pokladny**.

Je třeba rovněž připomenout, že zrušení karenční doby bylo doprovázeno i zrušením pojistného na nemocenské pojištění placené samotnými zaměstnanci, kdy nemocenské pojištění za zaměstnance hradí pouze zaměstnavatelé.

V současné době, kdy je na trhu velký nedostatek pracovních sil, a to nejen těch kvalifikovaných, ale především i těch nekvalifikovaných – ochotných pracovat, přinese případné zrušení karenční doby jejich ještě větší nedostatek, který bude mít dopad na plynulost výroby a poskytování služeb. Již v současné době je situace velmi alarmující a očekáváme, že by se tímto krokem ještě razantně zhoršila. Například u malých venkovských prodejen, které jsou často nerentabilní, toto případné opatření povede k jejich dalšímu zavírání, protože nebude možno zajistit zastoupení zaměstnanců v pracovní neschopnosti. V tomto důsledku se tedy bude i nadále zhoršovat obslužnost venkova.

Pokud se týká tří předložených variant, tak je pro členy SOCR ČR **varianta I. – tedy návrh ČSSD jednoznačně zcela nepřijatelný**.

V krajním případě je možno uvažovat pouze o variantách II. – návrh ANO a variantě III, případně jejich vhodné kombinaci za podmínek takové úpravy, aby představovala nulový dopad na podnikatele.

Bohužel v naší členské základně není jednoznačná shoda, která z těchto dvou variant by byla přijatelnější. **Výrazně větší část naší členské základny se nakonec přiklání k variantě II – návrh ANO.**

Varianta II.

Zde se dá předpokládat, že náhrada mzdy ve výši 30 % přeci jen tolik nepovede ke zbytečnému zneužívání systému nemocenského pojištění. Bohužel bude znamenat zvýšení nákladů pro zaměstnavatele a samozřejmě i stát.

Varianta III.

Pro zaměstnavatele se tato varianta jeví nákladově nejpříjemnější. Je zde pozitivní, že by byla zohledněna i participace zaměstnanců, **což ale bohužel bude představovat určitý problém u nízkopříjmových skupiny, kde dojde ke snížení jejich čistého příjmu**. Zde budou poškozeni poctiví pracovníci, kteří systém nemocenského nezneužívají a jsou nemocní jen velmi málo, ale bohužel budou muset pravidelně do systému přispívat. Naopak povede ke zneužívání těmi, kteří si od práce „rádi odpočinou“.

Tato varianta bude představovat zátěž právě pro nízkopříjmové zaměstnance, kteří jsou velmi citliví na jakékoliv i drobné snížení příjmu, což povede k dalšímu tlaku na růst mezd bez odpovídajícího se zvyšování produktivity práce. Vše bude doprovázeno velkým nedostatkem vhodných pracovních sil.

V Praze 27. 3. 2018

